

1237

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 września 2010 r.

w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje:

- 1) przypadki, w których następuje wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu lub kierowaniu żołnierzy zawodowych do pełnienia służby poza granicami państwa, a także odwoływania do kraju z tej służby;
- 3) warunki pełnienia przez żołnierzy zawodowych służby poza granicami państwa, w tym zakres podległości organom, o których mowa w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 4) warunki przyznawania świadczeń żołnierzom zawodowym wyznaczonym lub skierowanym do pełnienia służby poza granicami państwa oraz świadczeń przysługujących żołnierzom w związku z wyznaczeniem ich lub skierowaniem do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa;
- 5) szczegółowe uprawnienia i obowiązki żołnierzy wyznaczonych lub skierowanych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 3. 1. Wyznaczenie żołnierza zawodowego, zwanego dalej „żołnierzem”, do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w przypadkach pełnienia tej służby na stanowiskach służbowych:

- 1) w polskich przedstawicielstwach wojskowych przy:
 - a) organizacjach międzynarodowych,
 - b) międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 2) bezpośrednio w strukturach organizacji międzynarodowych i międzynarodowych strukturach wojskowych;
- 3) w ataszatach obrony przy przedstawicielstwach dyplomatycznych i w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych, podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami państwa;
- 4) przy siłach zbrojnych albo przy innych strukturach obronnych państw obcych.

2. Stanowiska służbowe, o których mowa w ust. 1, ujmują się w etatach „Wykazy stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę poza granicami państwa”, zwanych dalej „Wykazami”, prowadzonych oddzielnie dla stanowisk służbowych, o których mowa w ust. 1.

3. Świadczenia określone w rozporządzeniu są wypłacane ze środków budżetowych dysponenta właściwego ze względu na podległość jednostki organizacyjnej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa.

4. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wyznaczonemu do służby na stanowisku służbowym w ataszacie obrony świadczenia są wypłacane z części budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

5. Do żołnierza pełniącego służbę poza granicami państwa w stałych przedstawicielstwach przy organizacjach międzynarodowych podległych ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mających siedzibę poza granicami państwa, stosuje się przepisy dotyczące świadczeń określonych w art. 29 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. Nr 128, poz. 1403, z późn. zm.²⁾), przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej. Do żołnierza tego nie mają zastosowania postanowienia § 13–21 i 23.

§ 4. 1. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje:

- 1) w przypadkach pełnienia tej służby:
 - a) w składzie jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135 oraz z 2009 r. Nr 79, poz. 669 i Nr 161, poz. 1278),
 - b) w kwaterach głównych, dowództwach i sztabach misji organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,
 - c) jako obserwator wojskowy lub osoba posiadająca status obserwatora wojskowego w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857 i Nr 182, poz. 1228.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1277.

2) w celu:

- a) zabezpieczenia funkcjonowania jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w pkt 1 lit. a, w rejonie jej działania,
- b) zapewnienia organizacji funkcjonowania i sprawowania działalności kontrolnej jednostki wojskowej użytej zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w pkt 1 lit. a, w rejonie jej działania.

2. W czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w przypadkach, o których mowa w ust. 1, żołnierz pozostaje na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym lub w rezerwie kadrowej.

§ 5. 1. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze decyzji.

2. Skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje w drodze indywidualnego lub zbiorowego rozkazu.

§ 6. 1. Wyznaczenie lub skierowanie żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa następuje po uzyskaniu orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych do pełnienia tej służby.

2. Wyznaczenie żołnierza do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym przy organizacji międzynarodowej lub przy międzynarodowej strukturze wojskowej na stanowisku w jednostce organizacyjnej podległej ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, mającej siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej, następuje po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

§ 7. W przypadku gdy służba będzie się wiązać z dostępem do informacji uznanych za niejawne przez państwo, w którym działa polskie przedstawicielstwo, lub przez organizację międzynarodową, przy której takie przedstawicielstwo działa, a z tym państwem lub z taką organizacją została zawarta umowa o wzajemnej ochronie informacji niejawnych, kandydat jest obowiązany uzyskać poświadczenie bezpieczeństwa, zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

§ 8. Żołnierz zawodowy w czasie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa podlega:

- 1) w zakresie służbowym — organowi, który wyznaczył lub skierował go do tej służby, albo organowi, któremu został bezpośrednio podporządkowany przez Ministra Obrony Narodowej;
- 2) w zakresie zadań realizowanych przez:
 - a) misję organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych — organowi, o którym mowa w art. 24 ust. 4 pkt 1 ustawy,

- b) polskie przedstawicielstwo wojskowe — organowi, o którym mowa w art. 24 ust. 4 pkt 3 ustawy,
- c) organizację międzynarodową albo międzynarodową strukturę wojskową — organowi, o którym mowa w art. 24 ust. 4 pkt 4 ustawy,
- d) siły zbrojne albo inne struktury obronne państwa obcego — organowi, o którym mowa w art. 24 ust. 4 pkt 5 ustawy;

3) w zakresie określonym przepisami ustawy, o której mowa w § 3 ust. 5, i przepisami wydanymi na jej podstawie — organowi, o którym mowa w art. 24 ust. 4 pkt 2 ustawy.

§ 9. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, uchyla decyzję o wyznaczeniu żołnierza do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa albo rozkaz o skierowaniu żołnierza do pełnienia tej służby przed dniem wyjazdu z kraju w razie braku zgody na jego przyjęcie przez państwo lub organizację międzynarodową, a także w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, lub poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 7.

2. Decyzja, o której mowa w § 5 ust. 1, oraz rozkaz, o którym mowa w § 5 ust. 2, mogą być uchylone przez organ, który wydał tę decyzję lub rozkaz, przed dniem wyjazdu z kraju:

- 1) w przypadku prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne albo wszczęcia postępowania karnego przeciwko żołnierzowi o przestępstwo lub postępowania w sprawie o wykroczenie, albo też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych;
- 2) na wniosek żołnierza;
- 3) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 10. 1. Organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, odwołuje żołnierza do kraju:

- 1) na wniosek organu państwa, przy którego siłach zbrojnych albo przy którego innych strukturach obronnych żołnierz pełni służbę wojskową lub w którym działa misja organizacji międzynarodowej, albo na terytorium którego ma siedzibę polskie przedstawicielstwo wojskowe, albo na wniosek organizacji międzynarodowej lub międzynarodowej struktury wojskowej, przy której działa przedstawicielstwo, albo też na wniosek organu państwa, na którego terytorium mają one swoją siedzibę, a także na wniosek dowódcy sił międzynarodowych;
- 2) na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych w stosunku do żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby w polskim przedstawicielstwie wojskowym lub na stanowisku w placówce zagranicznej albo bezpośrednio w strukturze organizacji międzynarodowej;
- 3) w razie zmiany orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 1, lub poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w § 7.

2. Żołnierz może być odwołany do kraju w każdym czasie przez organ, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub 3 ustawy, w przypadku:

- 1) niewywiązywania się z zadań służbowych lub nie należytęgo ich wykonywania;
- 2) prawomocnego ukarania żołnierza za przewinienie dyscyplinarne albo wszczęcia przeciwko żołnierzowi postępowania karnego o przestępstwo lub postępowania w sprawie o wykroczenie albo też zawieszenia żołnierza w czynnościach służbowych oraz w razie uprawdopodobnionego podejrzenia popełnienia czynu, który jest zabroniony pod groźbą kary według prawa państwa pobytu;
- 3) pisemnie umotywowanego wniosku żołnierza albo dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę poza granicami państwa, lub przełożonego, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy;
- 4) ze względu na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Żołnierz może być w każdym czasie odwołany do kraju również w razie niewykonywania zadań służbowych przez czas dłuższy niż 15 dni.

§ 11. 1. Podczas pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa żołnierz występuje w ubiorze właściwym dla konkretnego przypadku użycia jednostki wojskowej lub indywidualnego wystąpienia służbowego.

2. Ubiór, o którym mowa w ust. 1, może składać się z części umundurowania żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i z części ustalonej przez państwo pobytu, organizację międzynarodową lub organy sił wielonarodowych.

§ 12. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa ma prawo przebywać w miejscu pełnienia służby wraz z małżonkiem i dziećmi pozostającymi na jego utrzymaniu, zwanymi dalej „członkami rodziny”.

§ 13. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa zapewnia:

- 1) nieodpłatne zakwaterowanie w lokalu mieszkalnym w państwie pełnienia służby, wraz z niezbędnym umeblowaniem i wyposażeniem, albo
- 2) równoważnik pieniężny na wynajęcie lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem norm, o których mowa w ust. 5 i 9.

2. Wysokość równoważnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, na kolejny rok kalendarzowy ogłasza corocznie Minister Obrony Narodowej, odrębnie dla państwa i miejscowości, w których żołnierze pełnią służbę.

3. Równoważnik, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się na podstawie przeciętnych kosztów najmu lokalu nieumeblowanego i bez wyposażenia w trzecim kwartale roku poprzedniego.

4. Szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa przydziela nieodpłatnie niezbędne umeblowanie i wyposażenie albo wypłaca ryczałt w wysokości 15 % równoważnika, o którym mowa w ust. 1 pkt 2. Na pisemny wniosek żołnierza ryczałt może być wypłacony jednorazowo z góry, za 6 kolejnych miesięcy od dnia złożenia tego wniosku.

5. Normatywna powierzchnia użytkowa lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla żołnierza — do 75 m²;
- 2) dla żołnierza z 1 lub 2 członkami rodziny — do 90 m²;
- 3) dla żołnierza z więcej niż 2 członkami rodziny — dodatkowo do 20 m² dla każdego następnego członka rodziny.

6. Do normatywnej powierzchni użytkowej nie wlicza się pomieszczeń reprezentacyjnych związanych z pełnioną funkcją.

7. W przypadku gdy żołnierzowi został zapewniony, na jego pisemny wniosek, lokal mieszkalny o powierzchni większej niż powierzchnia, o której mowa w ust. 5, żołnierz zwraca jednostce organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa różnicę pomiędzy odpłatnością za powierzchnię zajmowanego lokalu a odpłatnością za powierzchnię, o której mowa w ust. 5.

8. W przypadku gdy szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa dysponuje wolnym lokalem mieszkalnym o powierzchni przekraczającej normatywy określone w ust. 5 lub jest to uzasadnione ekonomicznie, może on przydzielić nieodpłatnie żołnierzowi ten lokal, niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 5.

9. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa na stanowisku służbowym szefa polskiego przedstawicielstwa wojskowego, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, o stopniu etatowym nie niższym niż generał brygady (kontradmiral) oraz attaché obrony przysługuje prawo do dodatkowej powierzchni na cele reprezentacyjne o łącznej powierzchni do 50 m². W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem państwa, zwyczajem międzynarodowym lub zakresem wykonywanych zadań Minister Obrony Narodowej może, na wniosek odpowiednio Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw organizacji współpracy międzynarodowej, przyznać dodatkową powierzchnię na cele reprezentacyjne żołnierzowi pełniącemu służbę w innym stopniu etatowym lub na innym stanowisku służbowym.

10. Żołnierz niezwłocznie powiadamia szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa o wszelkich zmianach mających wpływ na zakres uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 5. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

11. Koszty zawarcia umowy najmu są zwracane z budżetu jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

12. Przyjęcie i zwrot przez żołnierza przydzielonego lokalu mieszkalnego, wraz z umeblowaniem i wyposażeniem, następuje na podstawie protokołu przekazania.

13. Od dnia przyjęcia lokalu mieszkalnego żołnierz ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe z niewłaściwego użytkowania lokalu oraz jego umeblowania i wyposażenia na podstawie umowy o indywidualnej odpowiedzialności majątkowej za powierzone mienie.

14. Żołnierz wyznaczony do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa jest uprawniony do otrzymania ryczałtu na pokrycie kosztów następujących świadczeń:

- 1) ogrzewania, klimatyzacji i wentylacji lokalu mieszkalnego;
- 2) zaopatrzenia w zimną i ciepłą wodę;
- 3) oświetlenia korytarzy, klatek schodowych oraz utrzymania urządzeń, pomieszczeń i otoczenia budynków, przeznaczonych do wspólnego użytkowania lokatorów, zbiorczych anten telewizyjnych i abonamentu telewizji kablowej znajdującej się w budynku mieszkalnym, korzystania z wind, wywozu śmieci, a także innych świadczeń i opłat wynikających z miejscowych warunków i zwyczajów — jeżeli jest obowiązany do ich ponoszenia;
- 4) ubezpieczenia lokali mieszkalnych w zakresie wynikającym z zawartej umowy najmu.

15. Ryczałt na pokrycie kosztów świadczeń ustala się na podstawie przeciętnych kosztów świadczeń, wymienionych w ust. 14, za okres 12 miesięcy poprzedzających zakończenie trzeciego kwartału oraz zmian kosztów świadczeń publikowanych przez uprawnione organy statystyczne w państwach, w których żołnierze pełnią zawodową służbę wojskową. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

16. W celu pokrycia kosztów instalacji telefonu w lokalu mieszkalnym lub zakupu telefonu komórkowego oraz kosztów związanych z ich utrzymaniem żołnierzom wypłaca się ryczałt w wysokości 30 euro miesięcznie lub równowartość tej kwoty w walucie stawki bazowej przyjętej do ustalenia wysokości należności zagranicznej. Uprawnienie to nie przysługuje żołnierzowi, któremu przydzielono służbowy telefon komórkowy lub zainstalowano telefon służbowy w lokalu mieszkalnym.

17. Żołnierz zawiadamia pisemnie szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, którzy członkowie rodziny i od kiedy będą stale z nim przebywali w miejscu pełnienia służby, nie później niż na miesiąc przed przyjazdem członków rodziny.

18. Uwzględnienie normatywnej powierzchni lokalu mieszkalnego na członków rodziny, o których mowa w ust. 17, jest uwarunkowane ich przeniesieniem się w terminie nie późniejszym niż miesiąc od dnia deklarowanego w zawiadomieniu. Przybycie członków

rodziny potwierdza szef polskiego przedstawicielstwa wojskowego, szef polskiego zespołu łącznikowego, starszy oficer narodowy lub kierownik jednostki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej właściwej w sprawach ataszatów obrony przy przedstawicielstwach dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej, w stosunku do żołnierzy pełniących służbę w ataszatach obrony, na podstawie zaświadczenia z lokalnego biura meldunkowego lub oświadczenia żołnierza. Przepisy ust. 7 i 10 zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

19. Równoważnik pieniężny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz ryczałt, o którym mowa w ust. 14, na pisemny wniosek żołnierza może być przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki finansującej pełnienie służby poza granicami państwa wypłacony jednorazowo z góry za okres 4 miesiące.

20. Do wniosku, o którym mowa w ust. 19, dołącza się umowę najmu lokalu mieszkalnego.

§ 14. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot opłat za naukę dzieci w szkole typu podstawowego, gimnazjalnego i ponadgimnazjalnego, wskazanej przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, w uzgodnieniu odpowiednio z Szefem Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektorem departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwym do spraw organizacji współpracy międzynarodowej.

2. Szkołę, o której mowa w ust. 1, wskazuje się, uwzględniając potrzebę zapewnienia warunków nauczania porównywalnych z warunkami nauczania w kraju, wiek rozpoczęcia obowiązków szkolnego w kraju pobytu żołnierza oraz wysokość opłat za naukę.

3. Zwrot opłat, o których mowa w ust. 1, następuje na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza oraz na podstawie zbiorczych faktur wystawianych przez szkoły, zawierających imienne listy dzieci pobierających w nich naukę. Zwrot opłat nie obejmuje wydatków na podręczniki i przybory szkolne, składki ubezpieczeniowe, odzież szkolną, wyżywienie i indywidualne dojazdy do szkoły, depozytów, a także opłat za zajęcia ponadobowiązkowe i wycieczki oraz opłat za ponadobowiązkowe językowe kursy dokształcające lub wyjazdy edukacyjne.

4. W przypadku skierowania przez żołnierza dziecka do bezpłatnej szkoły publicznej lub innej szkoły, za uczęszczanie do której jednostka organizacyjna finansująca pełnienie służby poza granicami państwa nie ponosi żadnych kosztów, żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów nauki języka, będącego podstawowym językiem nauczania w tej szkole, do wysokości 3 000 euro, poniesionych na każde dziecko do ukończenia nauki. Warunkiem otrzymania zwrotu kosztów jest uczęszczanie przez dziecko do szkoły co najmniej przez rok nauki.

5. W przypadku skierowania przez żołnierza dziecka do szkoły innej niż szkoła, o której mowa w ust. 1, żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów nauki dziecka do wysokości kosztów nauki w szkole, o której mowa w ust. 1.

6. W przypadku gdy odległość z miejscowości pełnienia służby do szkoły, o której mowa w ust. 1, lub szkoły polskiej określonej w przepisach o organizowaniu kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą, wspomaganie nauczania historii, geografii i języka polskiego wśród Polonii oraz zakresie świadczeń przysługujących nauczycielom polskim skierowanym w tym celu do pracy za granicą przekracza 20 km, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa może pokryć koszty zorganizowanych grupowych dojazdów dzieci do tej szkoły.

7. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, koszty przejazdu jego dziecka do kraju i z powrotem, w celu złożenia egzaminu maturalnego lub egzaminu, o którym mowa w § 7 ust. 5 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 2 września 2004 r. w sprawie organizacji kształcenia dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą (Dz. U. Nr 194, poz. 1986), pod warunkiem że wyjazd ten nie może się odbyć w ramach przejazdu do kraju, o którym mowa w § 20 ust. 1.

§ 15. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza zwraca niezbędne koszty leczenia w państwie, w którym żołnierz pełni służbę, oraz koszty leczenia przebywających z nim członków rodziny, złożony nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia wystawienia rachunku za to leczenie.

2. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 1 000 euro, podlegają udokumentowane koszty porodów i leczenia w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym oraz porad i badań lekarskich albo zabiegów leczniczych i diagnostycznych z tym związanych, z wyjątkiem kosztów pobytu i leczenia w sanatoriach i placówkach lecznictwa uzdrowiskowego oraz porad i zabiegów z zakresu kosmetyki — w 100 %.

3. Zwrotowi, o którym mowa w ust. 1, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 300 euro na żołnierza lub członka rodziny w ciągu miesiąca kalendarzowego podlegają udokumentowane koszty:

- 1) badań dodatkowych zleconych przez lekarza, a zwłaszcza analiz laboratoryjnych, badań rentgenowskich i USG — w 100 %;
- 2) rehabilitacji zaleconej przez lekarza, w tym fizjoterapii, fizjoterapii, kinezyterapii, gimnastyki korekcyjnej u dzieci i młodzieży do 18. roku życia — w 50 %;
- 3) leczenia cukrzycy — w 100 %;
- 4) leczenia stomatologicznego, zachowawczego i profilaktycznego — w 50 %;

5) chirurgii stomatologicznej, ekstrakcji zębów, badania rentgenowskiego zębów — w 70 %;

6) porad z zakresu protetyki, protez dentystycznych, nie częściej niż jeden raz na 5 lat, aparatów ortodontycznych dla dzieci i młodzieży do 18. roku życia i środków pomocniczych — w 50 %;

7) zakupu leków na zlecenie lekarza — w 50 %;

8) zakupu strzykawek i igieł jednorazowych oraz materiałów opatrunkowych zaleconych przez lekarza — w 100 %;

9) zakupu szkielek okularowych (korekcyjnych, szkielek dwuogniskowych, standardowych soczewek kontaktowych) zleconych przez lekarza okulistę lub optyka, nie częściej jednak niż raz na 2 lata i tylko w przypadku zmiany ich mocy — w 50 % kosztów zwykłych szkielek korekcyjnych; w przypadku dzieci do 18. roku życia, w razie pogorszenia się wady wzroku, zwrot kosztów szkielek może nastąpić częściej, w zależności od wniosków lekarza;

10) obowiązkowych składek z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego, pobieranych przez instytucję lub zakład leczniczy w kraju pełnienia służby — w 100 %.

4. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów obowiązkowych szczepień ochronnych i badań obowiązkowych zleconych przez Międzynarodową Organizację Zdrowia (WHO) albo miejscową lub krajową służbę zdrowia — w 100 %.

5. Zwrot kosztów leczenia nie przysługuje, gdy żołnierz i członkowie rodziny:

1) są uprawnieni do bezpłatnego leczenia w państwie, w którym żołnierz pełni służbę, w tym z tytułu wykupu ubezpieczenia zdrowotnego przez szefa (dyrektora, dowódcę, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa;

2) korzystają bez uzasadnionej przyczyny z usług lekarzy i zakładów leczniczych innych niż te, które stosownie do zawartego porozumienia są zobowiązane do leczenia żołnierzy i członków ich rodzin;

3) korzystają bez uzasadnienia z drogich procedur medycznych, mimo dostępu do tańszych procedur medycznych.

6. Zwrot kosztów leczenia następuje w walucie, w jakiej zostały one poniesione. Na wniosek żołnierza zwrot może być dokonany w walucie polskiej.

7. Zlecenia badań i zabiegów oraz zakupów leków i materiałów wymienionych w ust. 3 pkt 1–3 i 7–9 powinny być udokumentowane pisemnie.

8. Żołnierzowi oraz członkom jego rodziny przebywającym z nim w kraju pełnienia służby, którzy są uprawnieni do świadczeń opieki zdrowotnej przysługujących ubezpieczonemu, zgodnie z przepisami o koordynacji, na terytorium innego niż Rzeczpospolita

Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki finansującej pełnienie służby poza granicami państwa wypłaca różnicę między kosztami leczenia poniesionymi przez żołnierza, do wysokości i na zasadach określonych w ust. 2—4, a kwotą podlegającą zwrotowi, wyliczoną zgodnie z przepisami o koordynacji.

§ 16. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom jego rodziny przebywającym z nim poza tymi granicami przysługuje na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza zwrot kosztów świadczeń, o których mowa w § 15 ust. 2, przekraczających równowartość stanowiącą 1 000 euro oraz zwrot kosztów za świadczenia, o których mowa w § 15 ust. 3, przekraczających równowartość stanowiącą 300 euro w ciągu miesiąca kalendarzowego — za zgodą odpowiednio Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw organizacji współpracy międzynarodowej, wydaną w uzgodnieniu z szefem (dyrektorem, dowódcą, komendantem) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

2. W przypadku leczenia szpitalnego lub porodu za granicą zwraca się koszt pobytu i leczenia w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym o przeciętnym poziomie kosztów leczenia i standardzie w państwie przyjmującym. Osobiste wydatki chorego ponoszone podczas pobytu w szpitalu nie podlegają zwrotowi.

3. Szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa może na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, który nie posiada wystarczających środków na pokrycie kosztów leczenia, wypłacić za liczkę na poczet tych przewidywanych kosztów.

4. Zwrot kosztów leczenia następuje na podstawie faktur i rachunków potwierdzających wysokość wydatkowanych środków, a w przypadkach wymienionych w § 15 ust. 3 pkt 1, 2 i 7—9, dodatkowo zleceń lekarskich lub dokumentów wystawionych przez instytucję właściwą w kraju pełnienia służby.

5. Zwrot kosztów, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje w przypadkach, o których mowa w § 15 ust. 5.

§ 17. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw organizacji współpracy międzynarodowej, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia służby poza granicami państwa może wydać zgodę na pokrycie kosztów przejazdu żołnierza i członków jego rodziny do kraju w celu leczenia szpitalnego.

§ 18. 1. Żołnierzowi pełniącemu zawodową służbę wojskową poza granicami państwa przysługuje zwrot kosztów przejazdu z zagranicy do kraju i z powrotem w razie śmierci małżonka, rodzica, rodzeństwa, rodzica małżonka żołnierza, dziecka żołnierza, dziecka przysposobionego, pasierba oraz dziecka przyjętego na utrzymanie i wychowanie na podstawie orzeczenia sądu — na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również małżonkowi żołnierza.

3. W razie zgonu za granicą żołnierza wyznaczonego lub skierowanego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa lub członków jego rodziny koszt przewozu zwłok do miejsca pochowania w kraju pokrywa się z budżetu państwa.

§ 19. Żołnierz udający się poza granicę państwa w celu objęcia stanowiska służbowego, na które został wyznaczony lub przeniesiony na takie stanowisko poza granicami państwa i w związku z tym zmieniający państwo pobytu lub miejscowość w państwie pobytu, albo powracający do kraju po zakończeniu tej służby jest uprawniony do otrzymania zwrotu kosztów:

1) podróży przesiedleniowej żołnierza i każdego uprawnionego przesiedlającego się z nim członka rodziny, niezależnie od terminu ich faktycznego przesiedlenia, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe;

2) przewozu rzeczy osobistego użytku i przedmiotów gospodarstwa domowego, w wysokości 150 kg na żołnierza i 100 kg na każdego przenoszącego się z nim członka rodziny.

§ 20. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa i członkom jego rodziny, przebywającym z nim za granicą, szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza koszty przejazdu z miejsca pełnienia służby do miejsca stałego zamieszkania w kraju na urlop wypoczynkowy i z powrotem raz na 2 lata służby, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby poza granicami państwa. Koszty przejazdu pokrywa się ponownie po każdych następnych 2 latach służby poza granicami państwa, jednak nie w roku, w którym następuje powrót żołnierza do kraju. Koszty przejazdu pokrywa się na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z tym że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 21. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa pokrywa na pisemny, udokumentowany wniosek żołnierza, w czasie jego służby poza granicami państwa, koszty przejazdu do miejsca pełnienia tej służby i z powrotem do kraju członków rodziny, nieprzebywających z nim poza granicami państwa — dwukrotnie, nie częściej niż raz na 2 lata, nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy służby poza granicami państwa — jeżeli członek rodziny żołnierza nie przesiedlał się za granicę do miejsca pełnienia służby żołnierza, na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe, z tym że środek transportu określa szef (dyrektor, dowódca, komendant) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa.

2. Żołnierzowi nie przysługuje ekwiwalent z tytułu nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1.

§ 22. 1. Żołnierzowi wyznaczonemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa Minister Obrony Narodowej, w przypadkach uzasadnionych zwyczajem międzynarodowym, może wyrazić zgodę na pokrycie, ze środków jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, kosztów przejazdu i noclegu małżonka towarzyszącego żołnierzowi w podróży służbowej.

2. Pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, następuje na warunkach określonych dla zagranicznych podróży służbowych w przepisach w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe.

§ 23. 1. Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego albo dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw organizacji współpracy międzynarodowej, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora, dowódcy, komendanta) jednostki organizacyjnej finansującej pełnienie służby poza granicami państwa, na pisemny wniosek żołnierza wyznaczonego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa może przyznać ryczałt na używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru będącego w jego posiadaniu.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest wypłacany co miesiąc, w wysokości kosztów zakupu do 100 l paliwa, w kraju pełnienia służby. Wysokość ryczałtu ustala się, uwzględniając zakres obowiązków służbowych żołnierza, przy realizacji których konieczne jest użycie pojazdów, o których mowa w ust. 1.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, jest przeznaczony na pokrycie kosztów przejazdów żołnierza w celach służbowych na terenie miejscowości, w której pełni on służbę, oraz podróży służbowych poza tą miejscowością w odległości do 100 km w obie strony łącznie.

4. Żołnierz otrzymujący ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie może korzystać z samochodów służbowych w celu załatwiania spraw służbowych, z wyjąt-

kiem przejazdów przekraczających odległość, o której mowa w ust. 3. W przypadkach gdy używanie do celów służbowych samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru posiadanego przez żołnierza byłoby niezgodne ze zwyczajem międzynarodowym lub spowodowałoby niewykonanie zadań służbowych, prełożony narodowy może wyrazić zgodę na doraźne użycie samochodu służbowego.

5. Kwotę ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy dzień roboczy nieobecności żołnierza w miejscu pełnienia służby.

§ 24. Bezpłatne zakwaterowanie i wyżywienie, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, dla żołnierza skierowanego do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa przysługują:

- 1) przed wyjazdem, w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej do służby poza granicami państwa, od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „granicą”;
- 2) w czasie pełnienia służby, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej;
- 3) po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia granicy państwa w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop aklimatyzacyjny, o którym mowa w art. 62 ust. 7a ustawy, jeżeli w tym czasie żołnierz przebywał w jednostce wojskowej, o której mowa w pkt 1.

§ 25. Świadczenia zdrowotne oraz zaopatrzenie w leki i artykuły sanitarne, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 2 ustawy, przysługują żołnierzom skierowanym do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa w obszarze działania jednostki wojskowej poza granicami państwa oraz w czasie przewozu tam i z powrotem, od dnia przekroczenia granicy do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej.

§ 26. 1. Żołnierzowi skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. c, świadczenia, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, przysługują w czasie pobytu w jednostce wojskowej przygotowującej go do służby poza granicami państwa od dnia rozpoczęcia przygotowania poza rejonem stacjonowania jednostki wojskowej, w której pełni służbę, do dnia przekroczenia granicy państwa oraz, po powrocie do kraju, od dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej do dnia skierowania na urlop, o którym mowa w art. 62 ust. 7a ustawy.

2. Świadczenia, o których mowa w art. 24 ust. 7 pkt 1 ustawy, przysługują żołnierzowi wymienionemu w ust. 1 również w czasie pełnienia służby od dnia przekroczenia granicy państwa do dnia przekroczenia tej granicy w drodze powrotnej, chyba że otrzymał on od misji organizacji międzynarodowej lub sił wielonarodowych te świadczenia w naturze albo środki pieniężne przeznaczone na te świadczenia.

§ 27. Żołnierzowi, z wyjątkiem pełniącego służbę na podstawie umowy zawartej między nim a organizacją międzynarodową, przysługują:

- 1) świadczenia odszkodowawcze, w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową poza granicami państwa, oraz odszkodowanie za przedmioty osobistego użytku utracone, całkowicie zniszczone lub uszkodzone wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą wojskową, na podstawie ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową (Dz. U. Nr 83, poz. 760, z późn. zm.³⁾),
- 2) świadczenia przewidziane w ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.⁴⁾)

— jeżeli zdarzenie powodujące prawo do tych świadczeń zaistniało w czasie pełnienia służby poza granicami państwa.

§ 28. 1. Żołnierzowi:

- 1) skierowanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa,
- 2) uczestniczącemu w akcjach ratowniczych, poszukiwawczych, humanitarnych i antyterrorystycznych,
- 3) skierowanemu na szkolenia i ćwiczenia wojskowe,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 179, poz. 1750, z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, z 2009 r. Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 113, poz. 745.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 559, z 2008 r. Nr 208, poz. 1308, z 2009 r. Nr 24, poz. 145, Nr 79, poz. 669, Nr 95, poz. 785 i Nr 161, poz. 1278 oraz z 2010 r. Nr 27, poz. 141, Nr 36, poz. 204, Nr 113, poz. 745 i Nr 167, poz. 1130.

4) pełniącemu służbę na stanowiskach służbowych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1–3, a następnie realizującym zadania w strefie działań wojennych

— przysługuje indywidualne i zbiorowe ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków zaistniałych w czasie pełnienia służby poza granicami państwa, wskutek których nastąpiło uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć żołnierza, pokrywane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.

2. Zakres i sumę ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, określa umowa ubezpieczenia zawarta między Ministrem Obrony Narodowej a zakładem ubezpieczeń, z tym że suma ubezpieczenia nie może być niższa niż świadczenie, o którym mowa w § 27 pkt 1.

§ 29. 1. W czasie pełnienia służby poza granicami państwa żołnierz zachowuje wszystkie uprawnienia i świadczenia, jakie przysługują na podstawie przepisów obowiązujących wobec żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w kraju, z uwzględnieniem powstałych w tym czasie zmian mających wpływ na te uprawnienia.

2. Żołnierzowi pełniącemu służbę poza granicami państwa nie przysługują świadczenia określone w art. 68 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 30. Sprawy wszczęte i niezakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi się według przepisów dotychczasowych.

§ 31. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 140, poz. 1479, z późn. zm.⁵⁾).

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *W. Pawlak*

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 260, poz. 2179, z 2006 r. Nr 195, poz. 1440, z 2007 r. Nr 41, poz. 260 oraz z 2008 r. Nr 53, poz. 313.